

דיריגה ואח'

ע"י ב"כ עה"ד פלג שריק ואח'

הצו ת"ד 1

נ ג ד

מפקד מתקן הכליאה הצבאי בעופר ואח'

ע"י פרקליטות המדינה,

משרד המשפטים, ירושלים

ח מ ש י 1

הודעה מטעם פרקליטות המדינה

בעתירה זו, שהוגשה ביום ו', 3.1.03, ביקשו ב"כ העותרים כי בית המשפט הנכבד יאפשר לעותרים לפגוש את עורכי דינם ללא זיכוי. על פי החלטת בית המשפט הנכבד, התבקשנו להגיב לעתירה עד ליום 6.1.03. להלן תובא אפוא תגובתנו לעתירה.

בפתח דבר ייאמר סופו. בימים 2-3.1.03 לא התקיימו ביקורי עורכי דין אצל עצורים במתקן עופר, וזאת מחמת התפרעות העצורים במקום ביום 2.1.03, שסיכנה את חיי הסוהרים ולא איפשרה קיום ביקורים, ומחמת החשש לחיזוש החתפרעות. מכל מקום, ביום א', 5.1.03, משנרגעו הרוחות, חודשו ביקורי עורכי הדין במתקן, ולפיכך, כיום, חסכה העתירה לעתירה היאורטית. אשר על כן דינה להדחות על הסף.

להלן נביא בקצרה תמצית האירועים אשר תבחיר מדוע לא ניתן היה לבקר במקום במועדים האמורים.

ביום ה', 2.1.03, התחוללה במתקן הכליאה עופר התפרעות המונית של העצורים. המניחות במקום החלה כבר בבוקרו של יום, כאשר התפתחה תגרה בין עצור לבין שוטר שחגיע על מנת ללוותו לדיון בבית המשפט. לאחר מכן תודיעו עצורים אחרים, שהיו אמורים להגיע לבתי משפט, כי אין בכוונתם לצאת אל בתי המשפט. במהלך דין ודברים שהתפתח בנדון, החל ידוי אבנים מצד עצורים אל עבר מפקד המתקן. בשלב זה הוחזרו העצורים, לבקשתם, למתחמי הכליאה. לאחר מכן הכריזו העצורים על שביתת רעב וחללו לאסוף תפוצים לקראת התפרעות. עקב כך ביקשו רשויות המתקן לבצע חיפוש במתקן בשעות אחר הצהריים, שאז החלה במקום התפרעות המונית. במסגרת זו ידו העצורים אבנים, דרגשי שינה, מבלי אוכל, צלחות, ברזלים וכדומה. כן שרפו

העצורים מזדונים ודרגשי שינה, ואף ניסו לשרוף אוכליתם (דבר שאותו הצליחו הסוחרים למנוע). על מנת להשתלט על ההתפרעויות, שנמשכו במהלך הערב, נדרשו הסוחרים להפעיל אמצעים רבים, לרבות רימוני גז ורימוני הלם. במהלך האירוע נפצעו קל כ-40 עצורים, ומספר חיילים מסוג המתקן נפצעו אף הם. כל העצורים והפצועים, שנפצעו ברובם מגז מדמיע, טופלו על ידי מרפאת מתקן הכליאה. לא היה צורך בפיתוי של עצור כלשהו לטיפול רפואי מחוץ למתקן.

בעקבות ההתפרעות הקשה, ומתוך חשש להידושה, החליט מפקד המתקן להכריז על מצב חירום במתקן ולאסור על כניסתם של גורמים חיצוניים כלשהם למתקן. מצב חירום זה נמשך עד יום א, 5.1.03. במסגרת זו נמנעו כמובן גם ביקורי עו"ד אצל העצורים עד ליום א'.

ביום א', משהוסר מצב החירום, חודשה כניסתם של גורמים חיצוניים למתקן, ובין היתר, חודשו גם ביקוריהם של עורכי דין במקום.

ביום ה', וזאת יום ההתפרעות, ביקשה ב"כ העותרים לבקר את מרשיה, העצורים במתקן. עקב מצב החירום ששרר במקום, לא אופשר הדבר באותו יום, ואף לא למחרת.

עם זאת, ביום א' בצהריים, משהוברר לח"מ כי מצב החירום הוסר, והוסרה תמנעת לביקור, נמסרה החעה בגדרן לב"כ העותרים והובהר לה כי היא רשאית לבקר במקום על פי תנהלים המקובלים.

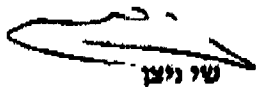
זוהו אפוא הרקע העובדתי הנדרש לענין. מרקע זה עולה כי לא ניתן היה מטעמים מבצעיים מובהקים, לאפשר לב"כ העותרים לבקר במקום בימים 2-3.1.03. כן עולה מרקע זה, כי מיד לכשהוסר מצב החירום, חודשו ביקורי עו"ד במקום, והודעה על כך נמסרה לב"כ העותרים.

סוף דבר, כאמור בפתח הדברים, הוי שכיום חתיתורה העתירה והפכה לעתירה תיאורטית, שכן כיום אין כל מניעת שבי"כ העותרים ונבקר את מרשיה, העצורים במתקן הכליאה עופר.

לפיכך נבקש את דחיית העתירה.

היום, ג' שבט, תשס"ג

6 ינואר, 2003

מנהל תחום המקידים מיוחדים (בפועל) ש"י ניצן